

D. S. HOVINGA

OOGST VAN MIEN ANER LAAND

SASLAND RIEGE

5

VAN DER VEEN / 1968 / WINSCHOTEN

SASLAND RIEGE

Redactie: Dr. H. Entjes, Prof. Dr. K. Heeroma,
D. S. Hovinga, Simon van Wattum

BLADWIEZER	blz.
Oogst van mien aner laand	5
Aigen toal	6
Gedicht	7
Miembraailaand	8
Laid	9
't Gelok	10
Regenboog	11
Aan de oetlaandse Grunnegers	13
Vlinderke's dood	14
Grunnegerlaand	15
Störm over Dollert	16
Aailaand	17
Ainzoam hoes	18
Noajoarszun	19
Polder	20
Soldoat	21
Grieze regendag	22
Ennemoabörg	23
Rode moanekap	24
Noakende wiefkes	25
December	26
Villa Alba	27
Waigekind	28
Rivièra	29
WoId-Oldambt	30
Toaie stried	31
Wie in de wereld	32
Torum en 't olle Raaiderslaand	33
Donkere haarst	36

De Scheppen	37
Jaarfke	38
Slochter meditoaties	39
De stad	40
Skylgerlaand	41
De wieke en 't hoogholtje	42
Rovers op Ennemoabörg	44
Drachenfels	47
Duustere gaange	48
Midzummer	49
Neiharlingerziel	50
't Hoogelaand	51
Graf aan diek	52
Grote stad	53
Duuntocht	54
't Stille straand	55
Torenklok	57
Kaark van Lains	58
Huningoabörg	59
Over baarmsloot	60
De moudertoal I	61
De moudertoal II	62
De moudertoal III	63
De moudertoal IV	64
De moudertoal V	65
Woaterheks	66
Oroakel	67
Röttumeroog	68
Ain haanddrok	69
Regen over 't Haim	70

Oavend aan daip	71
Haarst	72
De witte kerk aan diek	73
Börgbosbaarg	74
Op 't wad	75
Störm over deel	76
Mörnlicht	78
Op diek I	79
Op diek IJ	80
Sneiklokjes	81
Stille nacht	82
De mörn	83
Doolhof	84
Snejacht I	85
Snejacht II	86
Snejacht III	87
Spaigel van d' aaiweghaid	88
Stroom	89
Wenst	90
Uterdiekgedichten I	91
Uterdiekgedichten II	92
Uterdiekgedichten III	93
Votdenken	94
De klokke	95
Letters	97
Licht in duustern	98
Punt van Raaide	99
't Witte aailaand	100
Christus' weeromkomst	101
Witte roze	102

Ainzoamhaid	103
Immensitas Caelorum	104
Veur de poort	105
Torenh oan	106
Welle	107
De Dreisprong	108
Oavendrood	109
Hiplicht	110
Leven en Dood	111
Eskenboom	112
Wereldesk	113
As 't vuur mie schaaidt	114
Vrede	115
't Leven	116
Bie verstaands verstek	117
Stof	118
Memento Mori	119
Elk	120
G.oud en K.woad	121
't Leven	122
't Gelok is as de rozen teer	123
Ver in zee	124
Hou laank *	125
't Leste woord	126
Woarhen	127
Stoere woorden	128

OOGST VAN MIEN ANER LELAND

Oogst van mien aner land,
Mien geestgrond,
Vrij en aigen.

Over mien laand
Aan dizze kaant
En aner kaant,
In 't aalverbaand.....

Van 't Haim, dichtbie,
De veerten
Van het uterdiek,
Vebie de kim.

En van 't mysterie
Van de heerten
Van het innerliek
De stem.

AIGEN TOAL

Het 't nog wel zin in aigen toal te schrieven?
In woord en klaank van aigen heert joezulf te blieden?
Zo vragt asmids het kold verstaand
Hier in dit laand.

Joa, in de „grote wereld" geldt 'n aander toal
En dei verstoan wie ook wel aaitemoal.
Moar sprekt joen haart en joen gemoud
In aigen woord, in aigen toal
Nog zien verhoal,
Den is dat goud!

Van aigen toal
Kreeg wie in 't leven
Om vrij-doarin
Ons zulf te geven.

GEDICHT

Wor meer as woorden
Gedicht,
Dat hier ontstaat,

Deur de geest te geven,
't Innerlike leven,
Dat oet de woorden waait.

't Woord allèn is klaank, is taiken,
Op zokzulven dood.
Deur het wezenliek beleven
Van dei't dele schreven
Het, wor 't echt en groot.

't Gedicht, mit riemen,
Veur mien paart op hiemen,
Zunner drang en nood,
Let de woorden dood.

LAIID

De wind, de bloaren
En de regen flustern
'n Zaacht ainstemmeg laid,
Woarvan allèn het innerlieke lustern
De daipe zin verstaait.

O tere melodie,
O zaagte harmonie,
Dei zegkracht van mien woorden
Wied te boven gaat.....

O laid van boventiedse oorden
Dei rakt aan in mien wezen
Daip verloren
En verburgen sporen
Van aalaaiweghaid

Doar ik het leste wait.

'T GELOK

Wie vullen wel zien echt bestoan
Smids even laangs ons daipste wezen goan,
Dat, wat ons aaitied weer ontgaait,
Wat in ons wenst ait' onervuld bestaat.....

Wie willen 't vangen in de poort
Van dit viefletterg onvol sloagcn woord:

't Gelok is as 'n melodie
Dei zingt in 't laand Verlangen,
'n Stille tere harmonie
Dei ziegt ons oor vebie
Moar nait te vangen.....

't Gelok in 't mensenleven waait
As 't zaachte roezen van het raait
Vebie.

Hier wereldwied vandoan,
Woar worrelt wezenliek,
Mystiek,
De grond van ons bestoan.

REGENBOOG

As oetde kimmen
De wolken klimmen
En stoapeln op in 't blaauw

Tou baargen, aal
In staaile vaal
En blaank en zulvergrauw,

As zunnesteken
Zokzulven breken
In eerste regenvaal,

Den bogt mien boog
In locht omhoog,
Ain tere weelde, aal

Oranje en bloud
En blaauw en geel, 'n vloud
Van zaachte kleuren,

Dei noar het graauw
Van hemelbouw
Mien glorie beuren.

Kampen verdörsten.
In haarde körsten
Staait het jong gewas

En gries van stof
Is toene en hof
En het verschruide gras.

Moar regenbolken
Oet swaalk en wolken
Mild en riek en vol

De gronden geven
Heur sap van 't leven,
Zoveul as heur bevol.

Zai d' eerde wenken,
In zegen drinken
Gewas van waaide en laand

En bloum en blad
Wordt fris en nat
En blinkt as diamaant.

AAN DE OETLAANDSE GRUNNEGERS

Kenst nog dat laand, doar korenvelden grui'n
In 't oavendrood de wiede veerten blui'n
En aan de kim de olle toren wenkt,
Doar in het leste licht het loug verzinkt?
Mien Grunn'gerlaand! Doarhen. Doarhen
Wil ik weer goan. Oet naauwe stad vandoan.

Kenst nog dat laand, doar 't hoge smuie raait
Zo roest aan daip en aal te beden waait,
Dat ook in die dat stille laid weer klinkt
Van aiweghaid, dat 't haile laand hier zingt?
Mien Grunn'gerlaand! Doarhen. Doarhen
Wil ik weer goan. Oet naauwe stad vandoan.

Kenst nog dat laand, mit donkre wolkenlucht,
Doar 's haars de witte maiwe sweeft en vlogt
Over de vurgen strak en laank en liek
Van 't raauwe polderlaand bie Dollertdiek?
Mien Grunn'ger laand! Doarhen. Doarhen
Wil ik weer goan. Oet naauwe stad vandoan.

Kenst nog dat laand, dat 's winters onder snei
Stil veur zok hen ligt, woagenwied en vrij,
Doar gain bewegen en geluud bestaait,
Moar 't aal in witte stilte overgaait?
Mien Grunn'gerlaand! Doarhen. Doarhen
Wil ik weer goan. Oet naauwe stad vandoan.

Kenst nog dat laand, dat laand zo roem van zicht,
Dat laand van wenst, dat laand van mien gedicht.
Dat laand dat ait weer mien gedachten bon.
Dat laand aan diek, daor ja mien waige ston?
Mien Grunn'gerlaand! Doarhen. Doarhen
Wil ik weer goan. Oet naauwe stad vandoan.

VLINDERKEES DOOD

Vlinderke, o vlinderke,
Wat sweefst doar in de locht,
Wat daanst doar om de bloumen
Op oam van 'n veujoarszocht.

Vlinderke, o vlinderke,
Wat speulst in 't waarme licht
Op fiene tere vleugels,
Doar 'n zaagte glaans op ligt.

Vlinderke, o vlinderke,
Dei op de bloumen zit,
En zocht de zuite hunneg
Oet kelkjes rös en wit.

Vlinderke, o vlinderke,
Doe kreegst te veul van 't zuit,
Doe zusterke van 't bloumke,
Dat in de waaide bluit.

Vlinderke, o vlinderkc,
Dei daanst moar op en doal;
Van graauwe regenwolken
Wordt locht no gries en voal.

Vlinderke, o vlinderkc,
De zun verlust zien licht.
De eerste druppen valen,
De hemelpoort slut dicht.

Vlinderke, o vlinderkc,
Dien vleugels wörren as lood;
De regen roest omdele;
Te gaauw kwam swaarde dood.

Vlinderke, o vlinderke,
De waaide is woaterzat.
't Bloumke slut zien bloodjes
En 't kelkje is troanennat.

GRUNNEGERLAAND

Wiedwoagen open veertcn wieken
Noar de kimmen zunner én.
Strakke blaauwe hemelrieken
Spannen zok doar over hén.

Lougen, ploatsen, bomen, torens
Stoan verspraaid in 't vlakke laand
Ronnom in het gaaile koren,
Ales in ain groot verbaand.

Polders, dieken, zielen, wegen,
Bouwd deur 't volk mit staarke haand,
Schepper van zien aigen zegen
Mit Gods hulp — van 't aigen laand.

Dat is mien Grunn'gerlaand, mien volk!
Doar mout ik aaitied weer van zingen,
Deur d' ol vertrouwde toal, as tolk,
Zien beelden mie te binnen brengen.

STÖRM OVER DOLLERT

Störm dei boldert
Over Dollert
En de golven
As wilde wolven
Hoelen en springen oet de zee.

En de vloud slagt
Tou mit doodsmacht,
Moar de dieken
Dei nait wieken
Hollen Dollert op zien stee.

Over 't broezen
Hoog as hoezen
't Trieste schraiven
Van de maaiven
Dei doar vlaigen in de störm.

Heur hou 't boldert
Over Dollert
Van de vloagen
Dei aal joagen
Graauwe wolken polder in

Oet de kimmen
Dei doar glimmen
Over 't drouden
van de vlouden
Zunder doul en zunder zin.

AAILAAND

Dit is het hoogtepunt
Het duun,
Het aailaand.
't Groot aalverbaand
Is om en om.
Gun de bliede kim
De stem.....
Gun' het olle laand.
Over wad en prielen
Maaiwen verloren zaailen.
Veur mie het vlakke straand
De braanden.

Tussen toukomst en verleden
Ligt de dag, het heden
Tussen hoop en beden
Waark en zörge dei ons kneden
Tot wie in de lichtboan treden,
As 't hier is verleden.

O lichtende blinkende veerten
Over de vloud.....
O graauwe wilde golven,
Kwoad en goud.
Stil!
Leven!
Moud!

AINZOAM HOES

'n Ainzoam hoes
Staa it stoef aan diek,
De deuren en de roamen sloten.
Van wat gehaimenis vervuld,
Mit wat mysterie overgoten?
Wat is 't verschoel van dizze hoge muren.
De doaken mit heur oetkiek over diek;
't Verbaarg van dizze schuren?

Gain mens, gain leventig wezen let zok zain.....
Verloaten is het haim — Allain.....
Herveur in strakke lien de gruine diek.
Doarachter ligt de kwelder en het sliet.

Dit leste hoes, de ainzoamhaid,
En 't ver geroes van 't wad in aalverloatenhaid..

Mien haart in zien beslotenheid
Dei van wat wenst vergaait?

NOAJOARSZUN

Noajoarszun
Kikt de wereld in.
't Is zo'n milde licht
Dei e op de dingen legt.

De haarst is in de bomen klommen
En doar zien waark begonnen.
Hai moakt de bloaren rood en geel
En lös veur raais omdeel.....

De störm komt no mit goie voart
Oet 't westen, noar zien oard
Nait wild en nait bedoard.....

De bomen stoan vol wind.
De takken boegen, nait gezind
Heur dracht al los te loaten.
Moar d' eerste bloaren valen.....
Zo komen alen op 'n duur,
Van 't zingensuur
Van störm en bomen en de haarst
Vervult no de netuur.....

Dat braide zingen,
Dat aingoale kloagen,
Dat gain opstandeghaid kent,
Moar tevredenheid in zokzulven vindt,
Dat is het stil behoagen
Van de haarstdoagen.

POLDER

In 't wied gewag
Van wind en dag
Strekt heert aan beert
Tot woar de diek
De Dollert keert
En 't stille riek
Van 't wad en sliek
Begunt en om
Het polderlaand
De kwelderraand
Zok rusteg rondt.

Ploats staat aan ploats
In hoge stoat
Op 't aigen haim
Stil oet te zain
Noar wat gebeurt
Op wat hom heurt.

De vette grond
Dei wied in 't rond
In vurg aan vurg
Aal openwurgd
Te wachten ligt
In 't grieze licht,
'Woar zwet en sloot
No open, bloot
Te liggen komt,
Woar 't volk yok kromt
Veur 't doaglieks brood.

SOLDOAT

In de kampong, oljoarsnacht
Staait 'n slicht soldoat op wacht...

In de stilte van de tropen
Gait zien wereld veur hom open!

Dieken, wolken, grieze lochten
En de widde maaiwenvlochten,

Dat, de koule waddenwinden
Waaien zo zien wezen binnen

En hai zugt de open veerten
Van de oll' bekende heerten

En op 't haim in daipe vree
't Aigen olderlieke stee.

Om de ploatse roezen bomen
Doe most gaauw weer 'n hoes tou komen,

Zugstc den nait oet de stalen
't Waarme licht noar boeten valen?

Heurste wel de klokken luden
Dei van 't oll' in 't neie duden?

Opins vaait den het dodelk schot,
Zo is het aarm soldoatenlot.

Hai dee in 't verre laand zien plich'
Op ploatse goan de blinnen dicht.

GRIEZE REGENDAG

Koekoek ropt
In de dag

Trieste klacht.

Wind dei lopt
Op 't bloarendak,

Dat ruzzelt zaacht.....

Wereld wacht
Op regen..

Grieze vegen
Schoeven vloot
Over wegen,
Over sloot

Aal dichter bie

't Miggelt
Over wereld

Over mie.....

ENNEMOABÖRG

Zes aaiwen old
Stoa 'k hier in 't holt
Van hoge bomen.....

In bos en grond
Hier rondomrond
is aan mie komen.

Mie bouwde Sebo Ennemoa
Doar 'k no nog stoa —
Mien torens, muren, grachten
Beschaarmden de geslachten
Van Diurcken, Clinge, Hora
En 't vei en 't veldgewas
Wör in mien schathoes burgen.

Mien poort, liek op het noord
Zag ook van veern de Dollert komen
En 't olle Raaiderslaand aal overstromen.

En d' eerste polders weer ontstoan.....

'k Heur no bie dag en nacht de mensen jachten
Doar boeten laangs mien braide grachten.
De rust zoas hier onner bomen
Is wereld ja aal laank ontnomen,
Schoon elk dei wil 't hier ja nog vinnen ken
Bie börg, of in het stille bos — allèn.

RODE MOANEKAP

Rode moanekap in 't koren
Doe kenst mie bekoren
Deur dien glène kleur.....

Vrumd staaist en verloren
Omer d' hoge oaren
In de graauwe sleur.....

Dutst moar niks as pronken
En noar mie te lonken.....
.....Dat'k wol mie wel bokken
Om die doar te plokken.....

'k Wil 't nog overleggen,
Van de mensen zeggen:
Vergifteg is dien wezen.
Of kenst ook genezen?

NOAKENDE WIEFKES

Negen moand is joen leven
Burgen in de grond
In joen lutje boltjes
Glad en broen en rond.

As de volle zummer
Staait in toen en laand
Liggen ie te sloopen
In het koule zaand.

Moar nog in de winter
kom ie boven grond,
Luden mit joen klokjes
Stille laidjes rond.

Midden in de sneie
Stoan ie vol in blui,
Moudege getugen
Van de neie grui.

Blaanke witte klokjes
In de kolle wind
Luden ie dat 't leven
Dood weer overwint.

Duden ie dat 't leven
Hou stoer 't smids ook staait,
Blaank en blied mag bluien
Veur 't weer slumern gaait.

DECEMBER

De zun hangt rood
Op 't kaarkhof in de bomen.
De kimmten blaik en bloot,
En swaarde wolken komen.
't Is kold en nat en kil.
December! Wat e wil?
De locht is gries en gril.
Swoar weer op til
Of wil de winter komen?

VILLA ALBA

Staait 'n boerderij
Wit as snei.....
In zien gruine boomflewail
Taikend as 'n dreumkestail
Op 'n schilderij.....

Kikt in slaanke bouw
Oavend tou
In het milde zaachte licht
Dat om de blaanke muren ligt,
Ik wait nait hou.....

In 't leste zunlicht
As 'n gedicht
Oet aander vrumde tieden
Dei veur ons ogen glieden,
Zo'n vergezicht.....

WAIGEKIND

Veur Ludewé

In heur waigje
Slept luk wichtje,
Bliede laachkes
Om 't gezichtje,
Blonde krolkes
Om heur oorkes,
Op heur wangkes
Roze spoorkes.

Boven, boeten
Deur de roeten
Pinkt 'n steern
Zien lichtje
Over onschuld
Van mien wichtje.
En Gods oâm
Waait zaacht
Langs het roam
Deur de nacht.

WOLD-OLDAMBT

Zeugen laange lougen liggen
In het Woldoldambtsterlaand,
Mit heur hoge kerketorens
Laangs de kim aan ale kaant.....

Zeugen moal honderd boerenploatsen
Strekken op in 't hammeriek,
Tot woar 't graauwe Dollertwoater
Brekt op leste polderdiek.

Zeugen soorten gaaile koren
Wagen over 't wiede veld,
Wonnen weer op 't graauwe woater
Dat 't aal opslook, mit geweld.

Zeugen laange lougen liggen
Op heur hoge rog van zaand
Onner witte wolkenlochten
In het Woldoldambsterlaand.

TOAIE STRIED

Störms springen as wilde meren
Op denneboom; dei mout zok weren!

Zien takken stoan as flitsebogen,
Toai en lieneg, wild bewogen.

Zai zien aarms in 't bewegen
As waaiers deur de locht hen vegen.

Op zien nalen flaaiten vloagen
't Hooglaid van het stoere woagen.

Denneboom, doe beeld van krachten
Dei boegen veur gain overmachten,

In dien strieden ken men vinnen
Volhollen en den overwinnen.

WIE IN WERELD

Veur Klaas Heeroma

Wie haiten hier stadlaanders
En nait anders.
Doarom mout ik begunnen
Mit stad zien noam, mit Grunnen,
Aal bin 'k ook nait geboren
In schare van Metinitoren
Moar in 't Oldambtsterlaand
Aal aan de Dollertkaant;
En doarorn hol 'k mien ais
Op roakeldais,
Ook vrij en frais.

Saks hait ons toal
Zo as 't hier staait
Zunner omhoal.
Saks, veur 't gemak
Van 't onnerdak
Veur dei 't nait wait.

Moar onnerhaand
Kom wie aal meer in 't Europees verbaand
En goan ook boeten aigen dieken
Noar noaberregio's hên kieken,
Of noar de wereld as gehail,
Aal blift ons beste dail
Ook Nederlaand, ons voaderlaand.

TORUM EN 'T OLLE RAAIDERLAAND

Tou 'n gedachtenis

Woar in Dollert hoge vlouden
Breken op het raauwe sliet
As noordwesterstörmen wouden
Over 't graauwe woaterriek.....

Woar de grieze veerten wieken
Noar de kim aan aner kaant,
Woar de strakke gruine dieken
Liggen van 't Oostfraise laand.... ..

Woar de witte maaiwen sweven
Over 't Uterdiek en zee,
Aan de störmen overgeven,
Wiedhèn, noar 'n aner stee.....

Woar de ploaten overstromen
Elk hoog tij en elke vloud,
Woar gain mensenvouten komen
As noordwesterstörmen aal drout,

In dit riek van priel en maaiwen
Zee, mit braide kwelderraand
Lag no aal weer zeuven aaiwen
Leden, 't olle Raaiderslaand,

Mit zien kloosters en zien lougen
— Tussen Eems en 't Olle laand —
Dei ait om beschaarmen vrougen
Tegen vloud van woaterkaant

Van de zielen en de dieken,
Wierden ook in 't lege laand,
Stee'n om 't leste oet te wieken,
Deur de vlouden overmaand!

Moar vernuimdste van aal vlekken
Tussen Eemsmond en de Ee
Dei de wagen no bedekken
Dat was Torum, stad aan zee —

Golden ketten, golden spangen
Drougen ale vrouwen doar,
Om zok veur de borst te hangen;
Golden ooriezers op 't hoar.

Machteg' heufd'lingen van heur börren
Kwammen aal noar Torum tou
Om doar mit mekoar te zörren
Veur de dieken van de gouw.

Over Eems noar verre steden
Vuiuren schepen 't haile joar,
Doar de kooplu handel deden
Wiedhèn vot, 'k wait hail nait woar.

Welvoart mit heur rieke vrachten
Brochten ze in 't haile laand,
Veur de heufdelinggeslachten
En veur Torums kooplustaand

Weelde gruide bie de rieken
In het Olle Raaiderslaand,
En dei dochten nait om dieken.
Hebzucht kreeg de overhaand.....

Elk dei zag allèn zien aigen
En nait 't aalgemain belaaang
En dat dut 'n volk bedraigen
Dat dei zingt zien zwoanezaang.

Hoge vlouden binnen komen
Over loug en over slaand,
Om het aal te overstroomen
In het aarme Raaiderslaand:

Ludgerskerke, Raaiderswolle,
Beda, Swoag en Liede, Torum,
Uterpöving, Stokdörp, Beerte,
Palmar, Harkebörg en Fletum,

Uterbeerte en ook Garmee,
Bundergartenij en Soaxum,
Hovingagast en Duvelee,
Cappeldebeerte, Hackelsum,

Wynelham, Old Exterhoes,
Santerdörp en Haikeweer,
Hommingeham en Exterhoes,
Wynemeer en Ockeweer,

Oastok en Soaxumerwolk,
Donnella, Wilgum en Tiesweer,
Törpren en 't loug Harmenswolle,
De Beerte ook en Ewitsweer,

Oostwijnserwolle en Blijham,
Peterswolle, Oosterraaidc,
Markhoezen en Wijnedaham,
Berum, Jansum, Westerraaide,

Meerhoezen en ook Megenham,
Stoksterhoes en 't loug Goldhoorn,
Wat ales hier aan 't enne kwam
En ging in Dollert dou verloren.

Moar gedachtenis is bleven
Aan wat hier nait meer bestaait
En dat heb ik joe beschreven
In de woorden van dit laid!

Tot ainmoal de tieden komen
Dat 't hier aan de Dollertkaant,
Woar no nog de golven stromen
Hait: Het Neie Raaidlerlaand.

DONKERE HAARST

Graauwe wolken schoeven
In onstumeg stoeven
Over raauwe lannen
In heur roege rannen.

Leste dode bloaren
Van de bomen voaren
Mit de dwarrelwinden
Hulpeloos as blinden.....

Swaarte vlochten kraaien
— In het wilde waaien
Zunder stuur in steerten —
Zaailen over d' heerten;

In de schaarpe bazzen
Van heur raauwe krazzen
Draigen donkre machten
Dei ons stoan te wachten.

DE SCHEPPEN

's Mörgens vroug
Het daarde uur,
As ales slept
Nog in netuur
Ken ie aan diek
De scheppen zain
Van neie dag.....

Gods geest, dei leeft,
En over 't stromend
Woater sweeft
Noar laand en wad
En 't aal omvat,
En gaat aan die
Ook nait vebie.....

En zegt:
Wees prille licht;
En 't stroomt en welt
Van ale kaant
Om diek en veld,
Om zee en laand,
Om 't verre zicht
Van kim, dichtbie,
Het levend licht,
En ook om die.....

Tot 't as 'n woal'
Hailmoal,
Om laand en gras
En aal 't gewas,
Mit perels blaank
Der midden maank,
Over de jonge
Wereld ligt.

JAARFKE

Hai zag de zwakke dieken breken.
Hai zag zien laand en volk verloren goan.
Hai haar mit zien gedachten wied in 't veuren keken,
En wel van dou kon dat verstom?

Hai zag de honger en de oorlog komen
Hai, de zainer, de profeet!
Hai zag de lougen overstromen
Van 't volk dat hom veur gek versleet!

Dei tieden bin al laank verstreken,
En 't Olle Raaiderslaand vergoan,
Moar woar de Dollertgolven breken
Doar bleef zien rouw, zien rouw bestoan.

Doar leest men nog de olle kronieken
Van Jaarfke de zainer, de profeet,
Dei 'd onnergaang veurzag en 't neie dieken
En dei zien levensdoagen hierzoot sleet.

SLOCHTER MEDITOATIES

In tied dat 't eertgas hier tou grond oet kwam
Brook dikke Slochter boom zien olle stam.
In 't zulfde joar was "t ook zo wied
Dat ol ter Loan kwam oet de tied.

Binnen boom en man,
De olle boakens van dit laand, vebie?
Is 't nei symbool oet 't onnerlaand
Allèn moar gas-unie?

Of zellen dei van de Wolden
Heur in ere hollen?
De olle man dei sturven is,
De olle boom dei broken is,

Ook as heur stof verdwenen is,
Verstoven en vergoan,
Zel d' olle roum en roup
In aigen toal en in gedachtenis bestoan?

Van gas verbrandt, vervlochtegt en verwaait
Moar nait de oard van 't laand, de geest van 't volk,
Dei haarn in boom en man heur aigen tolk.

Dei bliev'n bewoerd zo laank bestaat
Dit laand dat noar de stad van Grunnen hait,
Schoon wie vergeten d' olle fraise noam ook nait.

DE STAD

Vrij noar Theodor Storm, Husum

Aan 't graauwe sliet, aan 't graauwe wad
En gunne ligt de stad.
De dook hangt op de doaken glad
En deur de stilte broest het wad
Aintoneg om de stad.

Hier roest gain boom, hier klinkt in maai
Gain bliede vogellaid.
De wilde gaans mit raauwe schraiw
Vlogt 's haars vebie, de widde maiw
Nemt over 't sliet zien swaai.

Toch hangt mien haile haart aan die
Doe graauwe stad aan zee.
Glaans van mien jeugd ligt over die
En bindt veur aiweg die aan mie
Doe graauwe stad aan zee.

SKYLGERLAAND

Terschelling

De vrije roemten springen open
Zo wiede de graauwe golven lopen
Mit 't wiede schoem, noar 't verre strand
En 't blinkend duun van Skylgerlaand.

'k Zai hier op 't schip in voege lienen
Brandaris aan de kim verschiene
En ver de kust en 't blinkend zaand
Van 't blonde aailaand Skylgerlaand.

O, doar op 't strand de schulpen juten
Of rusten in de dunen dei beschutten
Veur fluisterg weer en stoevend zaand
Van 't blinkend aailaand Skylgerlaand.

Of noar het roezen van de golven lustern
Dei aan de stille strannen flustern
Bie 't hoge duun in 't blinkend zaand
Van 't blonde aailaand Skylgerlaand.

DE WIEKE EN 'T HOOGHOLTJE

I

Deur het onlaand
Mit rusken en pionten
— Aan de waalkaant
Roegte en raait in donten —
Lopt de wieke
Aal in 't lieke.

Verloren pad
Verloren laand.
Is hier gain bat
Noar overkaant?

Over elke sloot of venne
Is 'n weg op 't enne.
Gunne, 't is aal 'n oldje,
Zai ik het hoogholtje.

II

Zeuden treden het zien trappen
Om staail bie omhoog te stappen.
Baaiderzieds 'n holten leunen
Om mit hannen op te steunen.

Boven stoa ik stil te oâmen
Om de veerten oaf te voamen,
Veerten, bovenwerelds wied,
Boven 't onlaand van de tied.

Holtje, hoog in 't laand verheven
— Vrouger — om de laange slepen
Van de törfbeloaden schepen
Onderlaangs vrij bod te geven,
Doe bist hier nog overbleven
Over olle wiek in 't veen,
Dat mit tieden aal verdween.

ROVERS OP ENNEMOABÖRG

Legende

De bomen koal en duuster bin de doagen
En jonker Sebo Ennemoa
Wil zok no nog op raaize woagen?

Hai zegt zien knecht: „De peerden veur de woagen,
De frêle en ikke goan noar Stad
En blieven doar dizze doagen.

Moar denk er om, de klappe vroug omhoog
En grondels op de poorte,
Vertraauw gain vrunden, leeg of hoog,

Dei komt in duustern en die om tougang fragt
Mout van mien vrunden wezen,
Aans letst heur boeten, dag en nacht."

Zo zee, mit liene in haand de wieze jonker;
De knecht dei nikt moar aal van joa
En koetse ridt de poort oet nog in donker.....

De oavend van dei trieste dag
Mit störm en regenvloagen
Vol op de poort 'n swoare slag!

De knecht, mit schienvat in de toren
Ruip: „Wel is doar zo loat op pad?
Zok volk dat ken mie nait bekoren!

„Och knecht, loat doe mie der toch in,
Ik bin hier mit mien peerd en woagen,
't Is baalkeduuster, da'k nait wieder ken."

Knecht wil al roupen: doar komt niks van in,
Mien heer het mie het ja verboden,
Moar maaid zegt: „Loat hom der toch in,

'k Bin baang, dat kerel wel verzoepen ken."
Ze lait zok drieven deur neischiereghaid
En, zo ast meer mit vrouwlu gait, ze kreeg heur zin.

De knecht: „Eerst zeggen wel ie bin."
„Kloas Jaspers en 'k mout hail noar Brouk
Mit woagen vol voaten, baaier d'rin."

De knecht verget zien meesters woord
En let de klappe dele zakken
En open gaat de swoare poort.

De vrumde ment de börgloan in
En ridt zien woagen in de schurc
En knecht en maid dei nuigen hom in.

As maid no om te melken in het schathoes komt,
Heurt ze gemommel in de voaten
En staat van schrik hailndaal verstomd.

Moar baang is ze doarom nog nait.
Ze hoalt zo gaauw ze ken de knecht
En zegt hom fluusternd wat ze wait.

En dei, dei ook zien kerel stait,
Haauwt deksels van de voaten aalmoal vaast...
Zo ken gainain votkomen nait.....

No mout de roverheufdman der nog aan,
Onkundeg nog van 't lot van zien konzortcn:
Van rovers wazzen 't en van plan

Dei nacht op börg te roven en te verdailen,
Elkain zien baaiervat boordevol
Mit geld en goud en köstboare jewailen.

De maid zo routerg, bedenkt no gaauw 'n plan.
De knecht zegt, in de wolken:
„Ast 'n beetje wil den gaat dat aan."

En maid: „Och man, lus ie wel spek?"
De roverheufdman zee vanzulf
Van „joa, dat heurt mie lang nait gek."

„Och man, goa mit noar beune tou,
Doar ligt het in 'n daipe kist,
Ik ken der zulf mit aarms nait aan tou."

De man wait nait van maid heur loze list
En azze zok hailndaal veurover bokt
Gript z' hom bie baaide bainen en stöt hom in de kist.

De knecht ropt aal de boeren oet het loug.
Dei komen mit vlegels en mit knuppels,
verbraand op 't oaventuur, de haile ploug.

Ze hoalen 't roversvolk oet kist en voaten,
Dei reren no en jammern aal:
„Och dout ons niks, wilt ons in 't leven loaten."

Moar 't volk, dat wait wat rovers bin,
Wait van gain meelie en genoade
En haauwt op 't onnuur volkje in.

Dei liggen aal gaauw op 'n riegoe dood.
Gainain kwam leventeg doar vandoan
En Ennemoabörg was oet de nood.

DRACHENFELS

De droakenrots
Stekt staail en trots
Zien waand loodliek
Omhoog.

Het gruine wienboerlaand
Hangt as 'n rok
Aan 't blote blok
Omdeel
Noar stroomlien
Van de Rien.

DUUSTERE GAANGE

In
De
Laange
Gaange
Deur het hoge vaallicht
Schient de moan.
Holle stappen op de stainen:
Kelle sainen
Dei noar veuren goan.

Deuren klappen dicht.

Wel duurt zok no woagen
In
De
Laange
Gaange
Van de hoezen
Van de boeren
Doar de spouken
In de houken
Van het törfhok loeren?

Allèn dei op 'n ploats geboren is
Ken dizze angst verstoan.

MIDZUMMER

Witte wolkoptochten
In de hoge lochten
Blaauw en wied,

Over veld en mijn
Van de boerderijen
Van mien laand.....

Oaren, milliounen
Doezend legiounen
Richten strak

Op de laange hcerten
Noar de wiede veerten
Van de kim,

Doar wegen gries verlopen
In wiedwoagen open
Poort van diek.

NEIHARLINGERZIEL

In Oostvraislaand

Zieldeuren binnen open
En 't woater krypt hier troag noar zee.
In 't hoavenke de viskersboten
Stil liggen op heur stee.
Het volk beleeft zien zundagmiddagsuur
Hier woordloos aan de koademuur
En gasten zitten in 't intiem café
Bie toart en kouk en drinken tee.....
Domt wordt 't weer vloud en 't woater hoog.....
Den komt de boot van Spiekeroog
En brengt het badvolk hier op ree.....

Doe lutje loug aan ziel, aan zee,
Dien levent is nog simpel en tevree.

'T HOOGELAAND

't Wiede wieken van de kimmen
Over velden zunner én
Onner glènne zunne's klimmen
Noar de blaauwe hemel hén.

Doar de stilte as 'n regen
Van ainzoamhaid en vree
Doalt over laand en wegen
En over ale stee.

Mit hier en doar 'n boerderij
Ien 't open laand verspraaid,
Verscholen ien wat bomerij
Dat om de ploatse staat.

En den de bochtege wegen
Noar woar 'n toren stekt
Oet riepe korenzegen
Dei 't haile laand bedekt.

Zo is het wiede Hoogelaand
Ien 't waarme zunnelicht
Dat tilt en trilt om 't wierdelaand.
Dat noar de kimmen ligt.....

GRAF AAN DIEK

Ik lig hier tussen kerkemuur en diek
Vergeten.
Mien graf, mien zaark is deur de tied
Vervreten.
Mien noageslacht is wied van hier
Verstoven.
Gainain komt nog in 't olle laand
Noar boven
En onderholt mien graf dei schoelgait
Onder gras en hoanepoot.
Moar hemel spant zok ait nog groot
Over dit loug en laand
En 't roezen van de Eems aan aander kaant
Van diek ken 'k heuren:
Dei rekt zok nog om aal 't gebeuren
As in de tied dat ik regaaierde
En zai mien bunders geven nog rieke vrucht.
De grond, het laand is ainder bleven
In aigen kringloop van 't bestoan.
Aal wat hier gruit en bluit
Dat mout vergoan
Moar aiweg is de macht dei dit hier geven
Blift. Doarhèn bin ik ondailboar overgoan.

GROTE STAD

Ik grui as 'n poliep.
Zai, hou 'k mit hoezenaarms griep
In 't weerloos laand,
Doar aal het gruin verdwient
Onner dood zaand;
Doar vrouger gras en koren ston
Op 't vrije veld, in de netuur,
Doar waast mien oetwaas no
Van iezer en beton,
Van glas en stain en muur.....

En 't volk dat woonde in het loug
En leefde van het laand
Verlait zien heerdstee en zien loug
En kwam van ale kaant
In aarms van mien greep;
In mien gevangenis,
Woar nog allèn 'n streepke locht
Het leste vrije oetzicht is.

DUUNTOCHT

'n Stille zummermörn
Veur dag en daauw
In 't mörgengraauw
De dunen in bie Scheveningen.....

Ik zai de knienen
Bie ons verschienen
Vlogge in heur holen springen.

Duunrozen bluien.
De stilte is weldoadeg.

Kruden roeken.
Zaachte regen vaalt genoadeg.

Het leste duun.
Ik heur de zee aal roezen.

'n Leste klim
En 'k zai de golven broezen:
'n Witte vloudlien aan het stille strand.

'n Dunnerschoer schoft over zee aan laand,
't Grommelt

'T STILLE STRAAND

Is dit het stille strand?

Bedurven laand
Van deuzen, zaand en leeg pepier.

'n Mizzenk is bie dizze rommel schier.

'k Heur maiwen
Vertwieveld schraiwen
En dunner grommelt verontrust
Over bevoelde kust.

Kom grote woaterwolf
Mit swoare toon
En stuur 'n vloudgolf
En spuul dit strand hier schoon.

WEEROMTOCHT

Regens, regens stromen
Over dunen, over poaden,
Doar de wolken zwoar beloaden,
Graauw en draaigend over komen.

Bliksemstroalen, blaauwe vuren,
Flitsen langs de graauwe muren
Van de kim en zwoar reminten
Dunners wuiste elementen.

As natte honnen, riddersloagen,
Wel duurt zok bie zok weer in de dunen woagen?
Zugt 'n graauwe mörn ons 'n hoestou goan,
Vechtend om 'n schoelstee en 'n dreug bestoan.

TORENKLOK

Bim. Bam!
Ik sloag de haalve
En de haile uren,
De rampen en de vuren
Lu ik over dit loug,

Geboorte van de groten,
En oetvoart van de doden
Dei rusten komen
Aan mien vout.....

En 's zundoags
Lu ik dit gedicht:
God is laifde,
God is licht....

KAARK VAN LAINS

In kaark van Lains
— Ol tufstains —
Binnen muren blaank
En even oetbogen.
Roamen laang
En smale spleetogen
As daipe wellen
Doar mystieke lichtstromen
Deur op 't koor komen,
Dei ons het wezen Gods vertellen

HUNINGOABÖRG

Ston in vrouger tieden
'n Börg in Oostewold
Van de Hunengoaeheufd'ling,
— Dou aal aaiwen old —

't Lag aan Dollertkaante,
Noordelk van het meer,
Mit het oog op 't zuden.
't Is der no nait meer!

Op de olle börgstee
Staait no 'n boerderij.
Noast Oostwolmer kerke
Zai en vin ie dei.

Gedacht'nis aan 't verleden
Ligt nog over 't haim.
D'aanleg van de ploatse
Dut joe d' oorsprong zain:

En de braaide graagte
En de inriepoort
En de grode toene
Doun van 't olle woord.....

Veur de grode ploatse
Ligt het viskenij.
Naargens aans in buurte
Heb en ken ie del.

OVER BAARMSLOOT

Over baarmsloot
Over brogge
Komen wie bie
Diek zien rogge,
Dei doar ligt zo
Strak en stogge.....

Boven krieg w' in
Wide boge
Zee en 't uterdiek
in 't oge,
Doar deur riet het
Woater vlogge,
Stroomt mit ebb' in
Dollert trogge.

DE MOUDERTOAL

In memoriam Bé v. d. Veen, oetgever

I

Zien woordenschat
Het stempel dragt
Van aigen geest,
Van 't levenspad,
Van aal geslachten
Op geslacht —

En 't aal bewoart
Wat mit de tieden
Ook verjoart.

Van 't aigen laand,
Van 't aigen volk,
De tolk.

II

Moar mennegain
Zugt aigen toal allain
As blok aan 't bain.

Moar 'n Grunneger „in 't boetenlaand"
Vernemt aal gaauw de aner kaant.
Dei lidt weer aan de „olle kwoal"
Van laifde veur de moudertoal.

Dei wait: van wat verloren is
Vernemt men wat de weerde is.
Dei proat op 't laifste ook nog zo
As in zien olle regio.

III

Is dat wel wat?
Zo denkt meschain
Ook mennegain
In loug en stad
Bie wat men drokt
In bouk en blad
In 't plat.

Ales het zien aigen dat,
En den ducht mie zo zowat:

Tussen 't aledogse
En het excentrieke
Ligt het echte
En het woare
En het wezenlieke.

IV

Wie leren hier wel duuts en fraans
En den vanzulf hoognederlaands
Moar schrieven in de moudertoal
Dat ken wie laang nait alemoal.

Doarom wees 't eerste ideoal
En 't noaste culturele doul
Ook aandacht veur de moudertoal
Bie 't onnerwies op schoul.

*'t Gehaaim aan d' eerste woorden geven
Is poort te wezen noar het haart van 't leven.*

Is gain toal dei zo goud leert
As de toal van aigen heert
En gain toal dei zo veul budt
As de moudertoal dat dut.

Is gain toal dei ook zo echt
Onze aigen dingen zegt
En gain toal dei geeft ook zo
't Wezen van de regio.

Is gain toal dei zo zuit klinkt
En zo daip in 't haarte dringt
En gain toal dei mie zo goud
Zegt de dingen van 't gemoud.

Is gain toal dat is wel wis
Dei mie beter aigen is
As d' Oldambtster moudertoal
Doar 'k mie in noar boeten hoal,

Doar 'k mien laiden hier in schreef
Da 'k miezulven doarin geef,
Da 'k miezulven doarin bin
En mien daipste gronden vin.

WOATERHEKS

Laangs daipe graacht
In duustern blind
Waait deur de nacht
De dichte wind.....

En 't hoge raait
Dat flustert wraid:

Doekneks
Zit woaterheks
Maank stroekenpolten
Eendebolten
In onnerwaal van graacht
Op die op wacht.....

Graauwe wolken
Zai 'k bie moan
Hemels kolken
Daip in graachte
Overgoan.....

Wagels waigen
Duuster draaigen.....

Smale poaden
Staile walen
Loat mie nait
In 't woater valen.

OROAKEL

Dit bin ik, bie waiten gain wonner
En van boven noar onner
Royoalweg aan kaant
Knovveld mit aigen haand

Schrief ik miezulven zunnend
In de moudertoal
Bie miezulf begunnend. —
Om de woarhaid van 't verhoal
Loa 'k mie zain dat is wel wis
Tot in mien betaikenis.

Houveul zellen hier in blinnen
Over laand en loug mie vinnen
Vroug of loat 'n moal
In mien oroakelmoudertoal?
Noar onner zo let zok heuren
Gait mien noam en foam
Aaitied moar weer van veuren.

Ook mien loug en ook mien laand
Onner 't zulfde kenverbaand
Stoan joe hierzo 't veur
Tot in aal heur kleur en fleur,
Woar z' in zummers schoot
Onner 't waarme zunnelicht
Laankoet liggen, open, bloot,
Doar joen oog zok 't eerste richt
Op dizze roadseltoal,
Laankoet as 'n lanteernpoal,
Dei wel staait bie weg en laand
Aan 'n sloot en walekaant
Mit zien soavens brannend licht
Boven 't pad, veur 't goude zicht,
Tegen duusters overwicht.

RÖTTUMEROOG

Fort van duunzaand
Op het hefstraand;

Immer aanraand
Van de zeekaant
Deur de golfkracht
Dei op 't duun slagt,
As de springvloud
In het Schild drout!...

Leste duuntop
Staait het hoes op
Doar de voogd troont
Dei op 't oog woont...

't Lopend aailaand
Woar de zee roest
En de störm broest
Holt tot 't lest staand:

Tot 't in Eems domt
Aan zien én komt?

AIN HAANDDROK

Ain haanddrok
Ain ogenblik
Ken asmids meer zeggen
Bie ongelok,
As doezend woorden oetleggen.

Dei zo mooi proaten,
In phrase's zok oetloaten
Ken men zok nait op verloaten;

Laijde mout zok vuilen loaten.

REGEN OVER 'T HAIM

Regen over 't Haim,
De grieze veerten
En het roezen van de bomen:

Wat is dizze wereld nomen
Doar joen ziegens over komen?

Wenst in mien verlangend haart:
Allèn de regen en de bloaren zingen
Zaagte, daipe miemeringen
Om de tere mooie dingen
Dei hier aal verloren gingen.

In het daip de kringen
Van de druppen springen
En vervluien.....

OAVEND AAN DAIP

Hou vredege komt de oavend
Hier aan het olle daip
Doar 't veld weer ligt in dreumen
Dei stilte wakker raip.

De zunne doald' in 't westen
Glènrood is no de locht,
Woar noar de verre kimmen
'n Golden hemel bogt.

De vogels binnen te rusten.
Gain laid dei 'k no nog heur.
Doargunn' de boerenploatsen
Stoan aal mit dichte deur.

Moar in het raait aan wale
Flustert no zaacht de wind.
't Gehaaim van aal zien woorden
Is 't daip allain bekend.

Het schemern van de oavend
Kropt aalaan dichter bie.
Wat is 't wat ik beluster
En komt no over mie?

De moane staat te blinken
In 't wolkenwit ronnom
En 'k zai 'n steern pinken
Haalfhèn de kim herom.

De muggezwaarmen zingen
Heur laiden, teer en fien.....
Ik dou de nachtlocht drinken
As frizze koule wien.

Doargunne slagt de toren
Van 't loug het elfde uur.
Moar hier in 't levend koren
Zingt 't nachtlaid van netuur.

HAARST

Graauw staat de dom
Van locht om 't veld,
De vensters dicht
Veur 't hemellicht
Dat gries ronnom
In roemte welt.....

Aal wat ter gruid'
Aal wat ter bluid'
In zummers schoot
Wör riep en dood.....

Het stoppellaand
Weer raauw en swaart.....
Hou wee dat braandt
In 't wonde haart.

Graauw staat de dom
Van locht om 't veld
De vensters dicht
Veur 't hemellicht
Dat gries ronnom
In roemte welt.

DE WITTE KERK AAN DIEK

Ik wait nait wat veur kerk dit is.
Vrijzinneg? Otterdox?
Meschain dee 'n pestoor hier vrouger ook de mis?

Wat leer, wat woarhaid trok de mensen hier?

Ik huif hier juust ook nait noar binnen
Om mie op God zien aalmacht te bezinnen.
Dat ik hier stoa, dat is ook beden
Tou God omhoog en ook beneden.

'k Vuil hier aan diek, hier aan de vloud
God muik de wereld, dat wör goud.
God muik de hemel en dat licht,
Dei open roemte en dat zicht.

God muik de mensen, groot asmids, asmids ook klain.
Wel ken zokzulf, wel ken dat overzain?
God muik het leven, vreugde en verdrait.
't Begun, 't èn dat ken wie nait.

BÖRGBOSBAARG

In het bos doar stait 'n börg.
Ligt om dei börg 'n graagt.
En in de bomen om dei börg
Roest de wind ait zaagt.

Achter börg ligt 'n gruinlaand
Ronnom in 't dichte bos,
'n Waaide groot en vaaiërkaant
Mit gras en bloum en mos.

En in dei waaide ligt 'n baarg
'n Baarg aal mit 'n steert.
Doarlaangs loop ie omhoog bie baarg
Aal op dei börg zien heert.

En op dei baarg stoan bomen op
Zo'n daarteg tougeliek.
En boven op dei baarg zien top
Heb ik de mooiste kiek.

In wat veur bos ligt dizze baarg
Dei baarg aal mit 'n steert?
Wat börg, wat loug het dizze baarg,
Woar is dat bos zien heert?

OP 'T WAD

Deur brits en bragels
Van 't waike sliet
En zolte wagels
Ver boeten diek,
Doar doezend stiltten swiegen
En zulte winden ziegen.....

Wat zöchste en wat wille
Op 't wad in wiede stilte?

Langs ploot, tjariet
Op 't ainzoam pad,
Deur priet en riet
Van 't verre wad,
Doar de getijen stromen
In aaiweg goan en komen!

Wat zöchste en wat wille
Op 't wad in wiede stilte?

Het wad omhoog
Doar wagels broezcn
Om 't blinkend oog,
Doar nuunders soezen,
Doar widde maaiwen sweven,
Doar is 't 'n vrijer leven!

Dat zöchste en dat wille
Op 't wad in wiede stilte?

STÖRM OVER DEEL

Störmvloagen
Joagen
In haarstege doagen
Om de ploatse
Om de doaken.

Pannen rappelen
De gebinten kroaken
In het volle rollen
As het verre joagen
Van 'n boerenwoagen
Dei moar bollert
Zunner hollert.....

En laangs baalken
En de beunen
Gait aanhollend
Machteg dreunen.....

Zwoare zuchten
Van de volle
Windgeruchten:

Stemmen
Dei aal stennen
En nait zwiegen
kennen.....

Hoge zoelen
Stoan in 't roege hoelen,
Nait te boegen.

Kapspanten en oplangen
Hollen 't swoare hangen
Van het dak
Dat schudt en krakt
As de störm
Zok op hom smakt.

Om de muren
Klinkt het gieren
Of der wilde
Gaisten tieren
Om het koren
In de golven burgen
En veur heur verloren.....

Over deel
In schemerduuster
Het gefluuster
Van de gaisten
Dei doar haistern
As de wereld slept.

MÖRNLICHT

Graauw, graauw zulvergrauw
Van de dichte wolkenbouw.

Blaauw, blaauw hemelsblaauw
Van de lochten doarom tou.

Blaank, blaank maarmerblaank
Van de witte nevelbaank.

Glèngold zunnegold
Van de dag dei openvolt.

Gruine eerde, kimmegries,
Open ligt het parredies.....

OP DIEK

I

Aal dei de kop hier koldert
Van de wereld — en gain holdert —
Zöcht zien oetweg bie de Dollert.
As de braide wilde vloagen
Graauwe wolken 't laand in joagen
Huift 'n mens zok nait bekloagen,
Störm geft antwoord op zien vroagen.

Aal dei hier, op de dieken
In de graauwe golven kieken
Huiven veur gain onrecht wieken.
Loat de wagels hooghèn spuiten,
Over sliet en veurlaand wuilen,
't Breken van de raauwe vloud
Geft het haart weer moud.

II

Ik stoa hier aan de wereldraand
Hoog op de dieken
Noar gunne en noar dizze kaant
Ver oet te kieken.
Gun' ligt het wiede riek
Te lichten en te blinken:
De veerten over 't sliet,
Dei aaitied wenken.
De wereld aan de binnenkaant
Wik no nait aan denken.

SNEIKLOKJES

Sneiklokjes luden
Sereen en blaank
In 't winters gras
Meerder, teerder
Witte glimlach
Van aal levens
Daip mysterie
As mien woorden
Hierzoot duden.

Zai ze bliuen!
Nederg lieden
Kolle! Winter!
Blieden!

STILLE NACHT

Stille nacht, hailege nacht,
Boeten stroalt witte pracht
Van de snei en ales swigt
En de steerns hoog en licht
Hollen hailege wacht,
Christus wordt verwacht!

Stille nacht, hailege nacht
Klokke ludt, hoog en zaacht
't Old verhoal weer ver in 't rond,
Dat ook klinkt oet onze mond:
Engels hollen de wacht,
Christus wordt verwacht!

Stille nacht, hailege nacht!
Kerstlicht stroalt, bliede pracht
Van de hoge hemel heer.
Vrede kom veur ons op eer'
Beedt no Gods aalmacht,
Christus wordt verwacht!

DE MÖRN

O doe
Dei schenkt
De koule wien
In het besloagen glas
Van kim tot kim,
Het tere rood is op dien waang
En perels blinken aan dien vout.

Dien oam is rust.
Dien oog is licht.
Dien weg is ongeschonnen.
Die zingt de merel.
Geef mie dien dronk veur ait!
Kom nait o dag!

DOOLHOF

Ik loop in 't doolhof
Langs dwoalwegen
Deur modder en stof
Mie vast op de hegen.

Ik goa en ik raais
Verloren, in blinnen,
Op roakeldais:
Noar dode ennen.

Gain taiken of boaken
Wist mie de weg
Om wieder te roaken
En vrij van beleg.

Langs kronkels en bochten
Dei 'k nait ontgoa
Moak 'k omtochten
Tou aigen schoa.

'k Mout zuiken, 'k mout vinnen
Al zai 'k gain gat
Van boeten noar binnen
Het goie pad.

SNEIJACHT

I

De lochten graauw en grèl.
De witte honden breken
Oet de hël
Heur kaans bekeken
En hoelen kël.
Heur witte oam, bevroren
Slagt aal omdël
Verloren
En in de oafgrond van de nacht
Dwirrelt sneijacht.

II

Dwirrel vlokken, sirrel,
Wirrel op joen rit.
Dwarrel vlokken, swirrel
Fuga's in sneiwit.

Dwirrel in joen kringen
Op en dèl en rond
Wilde waarvelingen
Noar de leste grond.

Dwarrel vlokken, dwirrel
Hel en grèl en wit,
Warrel, dwarrel, swirrel,
Wereld dwirrelt mit.

III

Zo is ook ons leven.
Ales wat bestaait
Danst en dwirrelt even
Veurdats 't weer vergaait.

Rusteloos, wie mensen
Strieden om 't bestoan
Om gelok en wensen
Dei ons aal ontgoan.

Wie, dei dele trokken
Oet wel wait wat haand?
Dwirreln hier as vlokken
Noar ons leste laand

Tou 'n witte deken
Van aalvree en rust
Dei dit dwirreln breken
Aan 'n leste kust

tot wie weer verdampen
Tou 'n nei bestoan
In de verre kampen
Van 'n aiweg overgoan?

SPAIGEL VAN D' AAIWEGHAID

Stilte
En blaank licht
Over de roemte
Van dit laands ver zicht
Zwigt aalainzoamhaid's vrede.....

Witte wolken zaailen
Lichtende sporen
Over 't staaile beden
Van het koren.....
Allèn het boegen van het raait
Verradt Gods oam, dei overwaait

En in mien daipste wezen heb ik wait
Da'k dail heb aan dizz' aaiweghaid.

STROOM

Woar eb en vlood vervluicn
In rusteloze duur,
Woar is 'n soamenvluien
Van aaiweghaid en uur,

Woar licht en veerten wieken
Ver achter kim en zee
Noar onbekende rieken
Van aaiweghaid en vree,

Woar de gedachten komen
Van 's levens zin en lot,
Doar is 'n overstroomen
Van 's mensen geest tou God.

WENST

De haaiden ver,
De haaiden wied,
De haaiden rood en sangen,
Dei noar de blaauwe hemel langen,

De hemels hoog,
De hemels wied,
De hemels vol verlangen,
Dei over sangen haaiden hangen.....

De hemels blaauw
En haaiden sangen
Kennen nander nait bereiken,
Allen neg nanders gloud ontdekken.

Doarom blift, aaiweg onvervuld, verlangen
Tussen eerd en hemel hangen.

DREI UTERDIEKGEDICHTEN

I

Stilte.....
Zulte lust
Van vree en rust
Waigt de zee
En ziegt de lucht
Om 't grieze sliet
Van 't uterdiek.

Zien zaagt gerucht
Komt tot aan diek
En open ligt
Veur mien gezicht
Het wiede riek.....

Wat zel mie
Overkomen,
Hest Doe
Mie nomen
In dien rust,
Woarin mien ik
Zokzulf verlust.....

In 't stille riek
Van 't Uterdieu.

II

Maaiwen sweven
Overgeven
Boeten diek.

Wenst wordt stil
In de wil
Van dit riek.....

Aaiwen verdwienen
Achter mie.....

De grieze kimmen
Wied vebie
Rekt mien lustern

Noar 't mysterie
Dat verre stemmen
Flustern.....

III

Aan 't Uterdiek
Is stille rust,
Gries is het licht
En ales swigt.

Aan 't waike sliet
Spuilt zulte zee
En ronnom is
Zo'n stille vree.

Zaagt ziegt de wind
Aan hoge diek
En veur mie ligt
Het wiede riek.....

Maaiwen vlaigen
Vol wenst en angst
En stilt mien aigen
In heur verlangst.

VOTDENKFN

Boeten 't verstaand om

'k Vroag klokslag
Of 'k mit mag
Noar aner laand
Aan aner kaant.....

Witte zwoanen,
Zwaarte zwoanen,
Dei mie droagen,
Over doagen
Over golfslag
Over naitmag,
Over duunzaand
Noar Engellaand.....

De sleudel dei is broken,
In sloten poorte stoken.
Weeromweg is vergeten
De tied is onbemeten,
De wereld is vervlogen
Ik zai mit aner ogen.
Is gain hier, is gain doar
Ales is hier overheer.....
En ik ben gain vremde meer.
'k Huif nait zuiken noar mien weg.
'k Huif nait denken wat ik zeg
Van de poorte binnen
Wellen woorden dei mie kennen

'k Huif nait waiten
Hou de dingen haiten,
'k Huif nait lezen,
'k Huif nait schrieven
Van ik mag hier aaltied blieven.

DE KLOKKE

Tik tak
Tik tak
Stil en stoateg
Tik tak
Tik tak
Regelmoateg
Zing ik hier mien melodie:
Tied en uur, 't gaat aal vebie.

Tik tak
Tik tak
Zegt mien slag
Tik tak
Tik tak
Nacht en dag.
Zunder woorden leer ik dit:
Gloria mundi sic transit.

Tik tak
Tik tak
Aal wat komt
Tik tak
Tik tak
Weer verstomt
Kört is 't leven as mien laid
Laank de dood en aaiweghaid

Tik tak
Tik tak
Gaait mien haart
Tik tak
Tik tak
Vreugde en smaart
Dragt het deur de doagen hén
Tot de leste tak aan 't én

Tik tak
Tik tak
Geef ook ik
Tik tak
Tik tak
Mien leste snik
As mien uurwaark stil blijft stoan
In het uur van overgoan.

LETTERS

Wit pepier
Doar 'k op zit te dichten hier
't Gemoud dat dringt
Dwingt

Wat komen is?

Vegeze greep
Noar wat ons
Hier ontnomen is.

Letters
Plak bie plak
Moar gain onderdak.

LICHT IN DUUSTERN

Wel 't hier nait beraauwt
Wat e bouwt
Mit zien hannen
— Dei nait overmannen
Wat hier graauwt —
As de lichte lannen
In hom brannen:

Hom verblieden
Mag zien lieden
Om dei aander tieden!

PUNT VAN RAAIDE

Woar Punt van Raaide
As gruine waaide
Komt tussen baalde
Woar Eems noast Dollert
Zien golven kollert,
Woar maaiwen wensteg schraiwen
En wiedhèn sweven
Tussen Fiemel en Termunterziel
Doar 's mien gedachten roemte bleven
En vrij kiel.....

'T WITTE AAILAAND

Op 't witte aailaand
Achter doezend kruzen
Brandt 't leste licht.

Donkre stromen
Scharen opkomen.....

Zun zinkt bloudrood
In de graauwe koaken
van de dood.....

En de vlouden
Wilder wouden

Leste aanvaal
Doavert 't hailaal
Verzaandt
Aan witte schoemraand.....

En de steerns riezen
Hoger boven 't griezen.

CHRISTUS' WEEROMKOMST

Hai ston op 't plaain
Doar ie de kathedroal betreden,
Aangriepend om te zain,
Te leren en te beden.....

Om hom - Gods tolk -
Van stroat en achterbuurt het volk
En vrouwlu ook van lichte zeden.

„Ik bin de weg, de woarhaid en het leven,
'k Wil joe beloaden en belast de vrede geven."

'n Lichtglaans was te zain
Om zien gezichte even.....

Het betere publiek,
De Christeleke vromen,
Von hom slim hinderliek
Om in de kathedroal te komen.

En spreken in het openboar
Is bie de wet verboden
— En volksoploop, zo moar —
Ook veur de zeun van Gode

En wieder weer het old verhoal:
Hai kreeg verbod
En 't zulfde haarde lot.
Hai kwam in het kechot
En wör in kathedroal aanbeden.

WITTE ROZE

Blaanke blözzems
Witter bliuen
As het eerste tere vluien
Van het zaagte mörnlicht;
Witte roze
Blaanke vure
Schuldeloze
As het ure
Van gelok,
Dei 'k indachteg
Die, aalprachteg,
Ainmoal plok.

AINZOAMHAID

Mien laand is groot van ainzoamhaid
Hier in zien wiede kimmén.
Mit 't zaachte kloagen van het raait
Vervlochtegt ook mien stil verdraait,
'k Zai witte wolken klimmen.....
En vrede van de aaiweghaid
Dei achter dizze wereld staaít
Ziegt stilkes bie mie binnen.....

't Is rusteg hier, gain nied bestaaít.
Hier vuil 'k mie zo allenneg nait
As in de stad in volle stroaten
Doar doezend mensen lopen, proaten,
Mit aal heur vreugden en verdraít
Moar van de echte stilte nait
'n Enkel spoor meer overloaten.....

Tussen de mensen — in heur karrevoan —
Dei onbegrepen laangs 'n ander goan
Doar is de echte vrede nait
Dei hier op 't wiede veld bestaaít.

IMMENSITAS CAELORUM

Blaauwe hemelmeren wellen aan de veren
Van dien lichte kimmén
In tere lienen, noar 'n ver verdwienen
In 't grondeloos klimmen.....
Graauwe oam ontsprongen oet kloppende longen
Van donkere gronden
Worren witte vlammen aan dien daipe tjammen
En verteren aan dien monden.

Waige van steerns en het Aal, nait te paailen is dien daal
Veur mien staarflek oog,
Dien ontzaggelk verwulf zinkt in zien daiper zulf
Wiedweg, wiedweg omhoog.....
Het blaauwe swiegen van dien hoge stiegen
Trekt mie noar die hén;
Dien wiede wenken, omvat mien denken
Tot ik nait meer kèn.

Ik hol mien wenst en blui, belemmerd in mien grui,
Aan dizze wereld bonden
Moar van dien verre ree, doait no 'n stille vree
As baalsem veur mien wonden.
Tot 'k ais 'n leste dag, mien vleugels spraaiden mag
En deur dien roemten zaailen
En oet dien slenken vergeten drinken
En dien gehaaimen dailen.

VEUR DE POORT

Stoa 'k ainmoal
Veur de poort.....

Wat is 't wachtwoord
Veur levens loater?

'k Wait gain
Antwoord.....

Op ons leste vroagen
Mout wie de sprong
In duuster woagen.....

Over Lethe
In vergeten?

Moar aargens
Daip in mie
Flustert 't mysterie....
Dat ons leven
Dat ons lot
Vaileg burgen is
Bie God.

TORENHOAN

Boven
Op de toren
Staait de hoan
Joaren leden
Aal geboren.....

Draait in weer
En winden
Om de richten
Oet te vinden
Van de woarhaid
Van 't bestoan
Op het huus
Van het kruus.....

En om ons
Doarzoot te zeggen,
En om ons
Doar oet te leggen,
Dat wie van
Het spoor geruiken
As wie God moar
In ain richten zuiken.

WELLE

Smids, bie nachten
Komen boven de gedachten
Oet de aalderdaipste wellen
Van het leven dei vertellen
Van 't verbaand en van 't verbond
Mit de aalderleste grond
— Boeten 't licht van ons verstaand —
Mit 'n aaiweg laand.....

DE DREISPRONG

Dit is de dreisprong
Van de wegen:
Liekoet, weerom
En ook op zied.....

Moar aanwies
Wordt nait geven
Woarhèn,
of ook hou wied.....

Elk mout hier zulf
Van binnen,
De goie weg
Ja vinnen.

Elk wait,
'n Weg weerom
Dei is der nait.....

En 't overzied
Te zuiken
Is weg, van dei
Op biesterboan
Geruiken.

Goa liekoet!
Achter de kim
Is 't doul!
Flustert de stem

OAVENDROOD

Oavendrood, zo ver, zo groot,
Vebie de poorten van de dood.....

Dit leven dragt ons in zien schoot
In vreugd, in angst, in wenst, in nood,
In haarde stried om 't doaglieks brood,
In baange vrezen veur de dood.

Versloagen is ons bloud, ons moud,
Bie 't hoge brannen van dien vloud.
Ons zicht veduustert dook en rout.

Het rode schemern van dien licht
Holt over ons zien hoog gericht,
O, sloag de wiede poort nait dicht.....

Oavendrood, zo ver, zo groot,
Loat ons den voaren op dien boot
Deur 't midden van de wolkenvloot
Vebie de poorten van de dood.....

Wies ons de weg oet 't graauwe sliek
Noar 't aaiweg vlammen van Zien riek.

HIPLICHT

Boeten ligt het duuster laand.
Nacht — blind en groot —
'n Zwaarte haand, 'n donkre schoot.

Gain steerns lichten in de duustemis,
Aan kim gain spoor van rood.
Allèn 'n hiplicht, gun', asmids,
Dei leeg aan grond verschoot.

Hiplicht, verloren zail?
Wat is het beste dail
Dis kaant, of aner kaant van dood?
Geef mie dien antwoord bloot:
Is immer dwoalen no dien dail
Of 't licht dat net verschoot?

Is der 'n bouten en 'n straf
Aan aner kaant van 't graf
Of huijt allenneg dit bestoan
Aan aigen onmacht onnergoan
Om den ontbonnen te genezen
En vrij as licht en locht, aal zail te wezen?

Aal zail veur immer burgen in Gods schoot
In 't band aan aner kaant vebic de dood?

LEVEN EN DOOD

*Leven en dood
Mysterie groot:
Oet Gods haand.
In Gods schoot.*

Leven, leven, levend leven
Is de grond van ons bestoan.
Levend leven plaant of daaier,
Zunner dat mout wie vergoan.

Leven is de vuidensgrond
Van ons lichoom, ale stond,
Dode? stof geft aan 'n plaant
Vuiden in het eerdse laand.
Levensgrond is weer de plaant
Veur de mens van stad en laand.....

Allenneg as wie leven doden
Wordt ons 't eerdse leven boden.
Geest dei ales laaidt, bewoart
Blift mysterie oet zien oard.

Wie nuimen materie dode stof
Aal waiten wie der wel van oaf
Dat 't beeld dat ons veur ogen dweelt
Nogal van leste werkelkhaid verscheelt.

ESKENBOOM

'n Olle esk,
Aan loan,

Staa it te stoan.

Hoge boom!

Braide stam!

Troage levensvlam!

Aal joar gruid'e
Onzichtboar aan
En zien bloarenklaid
Nuunt moar aal
Het zulde laid.....

In zien stam
Bin runen schreven
Van zien stoan
En zien beleven!

WERELDESK

Wereldesk
Yggdrasil
Luuster! Stil!
Borrelt aan dien worrels
Daïpe ril
Urdarwel?

Wonen aan dien vouten
In daïpe grotten
Urd — Verdandi, skuld,
Van 't gehaim vervuld?
D' Olle nornen,
Schikgodinnen
Dei de levensdroaden spinnen
En het lot?
Dei verleden, heden, toukomst waiten
En dien worrels oet de levenswel begaiten?

Zit in d' hoogste bloarendwarrel
Helrood d' hoane Fialar
Dei het leste kraait
As Ragnarök, de godenschemer
Op komen staait ,
Eerde en hemel
En het aal vergaait?

Is in dien hollen
Vingolf verscholen
Richtzoal veur mensen en goden?

Esk dei doar moar staait
Was dit de haaidense waarhaid?
No laank vergeten en vebie.....
Allenneg in gedachtenis bewoerd
En in wat dichtersfantasie?

AS 'T VUUR MIE SCHAAIDT

As 't vuur mie schaaidt
In aaske en daamp, loat de atomen
Van mien wezen, stof en zail — tou d' wolken overkomen.

Loat aal wat van mie overgaait
Mit winden wied verwaaid
Het licht, de hemel zain.....

Loat "mie" ontbonnen
Mien verbaand van lichoom en van zail
's Levens mysterie
Aan aner wellen overgeven wezen, aalgehail,

Aan aner kaant van dood
In 't aaiweg wezen, in vrede of rust
Of wentelend aalleven of aal wat wacht
In mysterie 's haand en macht.....

En baarg wat van mie 't vuur deurstaait
Nait onner stain, beton of in 'n duuster gat
Moar loat het wied en zied verspraaid
Op moagdelieke grond van Dollerts ploat en wad.

Dat is mien leste wil.

VREDE

Dag is om,
't Geluud verstomt.
De oavend oamt
In bloaren zien gebeden
En vragt
Inzaagt.....
En wacht.....
Of domt
Komt
Vrede.

'T LEVEN

't Leven
is mysterie.....

Oetwat veur
Schoot geboren?

In wat veur
Dood verloren?

Aaiwege stroom
Zunner begun
En zunner én?

Mysterie allèn?

BIE VERSTAANDS VERSTEK

Bie verstaands verstek
Vuil wie daiper toch 't berèk
Van Aalmachts aaiweghaid
Woarin ons wezen staat
En onnergoan zien vrede.
Boeten rede van ons woorden
Vuil wie glore 't aaiweg licht
In ons gedicht verloren.

STOF

Wat is stof?
Wat wait ik
Doar van oaf?

Ik ken
Allèn
Zien vörm
Zien beeld
beleven
In mien geest
Dei ale
Werkelkhaid
Van boeten
Allèn deur
Brille van
Zien aigen
Ogen leest.

MEMENTO MORI

Memento mori.
Ales gaat hier gaauw vebie.....
Het leven is 'n kôrte glorie
En staarven is de leste stried.....

Den is 't zo wied
Om vrij te wezen
Van de vrezen
Om gain lichoom
Meer te wezen.
Moar ait burgen
In Gods schoot
Aan aner kaant
Van dood
In ale aaiwegheid
Dei tiedeloos bestaat.

ELK

Elk krypt hier mit zien leer, zien God
Achter zien aigen schaarm en schot

En elk dei holt ook omgekeerd
De God zij met ons wel in weerd'

In doagse doun en sleur en lot
Vergeten aan het hoogst gebod.

Elk is oet ideoal wel 'n „ist"
Schoon in praktijk voak egoist,

Van elk dei gaat zien aigen gang
In noam van 't aalgemain belang

En holt dit veur de goie toon
Dou net as ikke, dou gewoon.

Elkain, dei hier geboren is
Tot dat zien raais aan 't enne is

En 'e weer veur de poorte staat
Dei laaidt noar 't laand van d' aaiweghaid.

G. OUD EN K. WOAD

G.oud en K.woad
Dei wazzen vrouger tieden
Slim kordoat.
Elk op zien aigen wies
Elk noar zien aigen moat.
D'ain van de laifde
D'aander van de aigenboat.

Dou brak G.oud
Zien baaide bainen,
K.woad verloor zien kop;
Ze konnten baaide
Heur gelok wel op.....
Tot 'n snieder
In heur nood
Heur hulpe bood
Deur G.oud zien kop
En K.woad zien bainen
Neie soamenhangen te verlainen.

Sunt dei tied lopt in wereld
G.oud op kwoade bainen,
En mout ook omgekeerd K.woad
Aan goud wel oor verlainen.

'T LEVEN

*'t Leven staait in 't taiken van het kruus.
Komen, en den weer noar huus.*

't Leven is raaizen
Tussen winnen, verlaizen,
Tussen doun en loaten,
Tussen laifde en hoaten.

't Leven is swaarven
Tussen geboorte en staarven,
Tussen strieden en lieden,
Tussen pien en verblieden.

't Leven is dolen
Ait tussen twee polen,
Tussen beden en vluiken,
Tussen vinnen en zuiken.

't Leven is komen.
Wör geven, wordt nomen.
Wie wikken en wegen
't Op hope van zegen.

'T GELOK IS AS DE ROZEN TEER

't Gelok is as de rozen teer
En bluit in 't laand Verlangen.
Dat blinkt van wiede veerten heer
En as de haaiden sangen.....

Dat laand, dat laand.....
Dat mag wie nait betreden:
Allèn, allèn drom beden.....

Gelok — allèn de wenst noar die
Dat moakt 't hier nog te weden.

VER IN ZEE

Ik stoa hier aan de kaant
Van zee en laand,

In witte schoemraand
Ver in zee
Ligt het aailaand;
't Witte aailaand,

't Witte aailaand
Van gelok en vree.

Ik wol wel noar dat aailaand drieben
Moar mout hier in dit laand nog blieven.

Doarom gong ik gedichten schrieven
Over 't aailaand,

't Witte aailaand:
't Witte aailaand
Van gelok en vree.

'T LESTE WOORD

Wat is van de deurgronde dingen
't Leste woord?

Wat is de sleudel
Veur de hoge poort
Noar doar gunne?

Blinkend licht schrift
't Antwoord op het woater

En waiten 't taiken
In mien woorden
Meschain.....
Loater.....

WOARHEN?

De wolken en de winden
Vroagen nait
'Woar zaailen wie hén?
Ze denken en miemern nait:
Ver is de kim en wat komt dèn?
Ze drieven en jachten hoog over allèn.

Moar ik, dei in roemte
Zikkom verloren bin,
Omdat ik nait mit heur
En oet miezulven ken
Heb in mie de vroage
Woarhèn?

STOERE WOORDEN

ait = aaitied

beuren = optillen

bluien = 1e blouden, 2e bluien

bolc = buie

domt = dammeet

drouc = draaigt

dunnerschoer = dunnerbui

fluisterg weer = waarm weer mit wind

Fiemel = gehucht bie Punt van Raaide aan Eemsmond

fraise noam = vergeliek 4e couplet Wilhelmus

Graaf Adolf is ghebleven

In Vrieslant in den slag

gloria mundi sic transit = zo vergaait wereld zien glorie

haistern = drok aarbaiden

hef = waddenzee

hiplicht = noar 't biegeleuf 'n zail veur straf veur

immer veroorraild om te dwoalen

Immensitas caelorum = onmetelke hemel

Lethe = dodenstroom

lopend aailaand = dei van stee veraandert deur de

waarken van de zee

Méditerranée = Middellaandse zee

memento mori = gedenk te staarven

mij = gruinlaand

noakende wietkes = sneiklokjes

oog = aailaand

ree = hoaven

riet - ril = stroom of geul boetendieks

runen = lettertaikens van gehaaimen

Schild = zeegat aan westkaant van Röttumeroog

swaak = dunnerwolk

tjariet = stroom boetendieks

tjam = stroom binnendieks

villa alba = witte boerderij

wagen = golven

woal = sluier

Yggdrasil = wereldesk, oetde mythologie van de Edda

zail = ziel

zielen = sluusdeuren

BLADWIEZER	blz.
Oogst van mien aner laand	5
Aigen toal	6
Gedicht	7
Miemeraailaand	8
Laid	9
't Gelok	10
Regenboog	11
Aan de oetlaandse Grunnegers	13
Vlinderke's dood	14
Grunnegerlaand	15
Störm over Dollert	16
Aailaand	17
Ainzoam hoes	18
Noajoarszun	19
Polder	20
Soldoat	21
Grieze regendag	22
Ennemoabörg	23
Rode moanekap	24
Noakende wiefkes	25
December	26
Villa Alba	27
Waigekind	28
Rivièra	29
Wold-Oldambt	30
Toaie stried	31
Wie in de wereld	32
Torum en 't olle Raaidlerlaand	33

Donkere haarst	36
De Scheppen	37
Jaarfke	38
Slochter meditoaties	39
De stad	40
Skylgerlaand	41
De wieke en 't hoogholtje	42
Rovers op Ennemoabörg	44
Drachenfels	47
Duustere gaange	48
Midzummer	49
Neiharlingerziel	50
't Hoogelaand	51
Graf aan diek	52
Grote stad	53
Duuntocht	54
't Stille straand	55
Torenklok	57
Kaark van Lains	58
Huningoabörg	59
Over baarmsloot	60
De moudertoal I	61
De moudertoal II	62
De moudertoal III	63
De moudertoal IV	64
De moudertoal V	65
Wouterheks	66
Oroakel	67
Röttumeroog	68
Ain haanddrek	69

Regen over 't Haim	70
Oavend aan daip	71
Haarst	72
De witte kerk aan diek	73
Börgbosbaarg	74
Op 't wad	75
Störm over deel	76
Mörnlicht	78
Op diek I	79
Op diek IJ	80
Sneiklokjes	81
Stille nacht	82
De mörn	83
Doolhof	84
Sneijacht I	85
Sneijacht II	86
Sneijacht III	87
Spaigel van d' aaiweghaid	88
Stroom	89
Wenst	90
Uterdiekgedichten I	91
Uterdiekgedichten II	92
Uterdiekgedichten III	93
Votdenken	94
De klokke	95
Letters	97
Licht in duustern	98
Punt van Raaide	99
't Witte aailaand	100
Christus' weeromkomst	101

Witte roze	102
Ainzoamhaid	103
Immensitas Caelorum	104
Veur de poort	105
Torenh oan	106
Welle	107
De Dreisprong	108
Oavendrood	109
Hiplicht	110
Leven en Dood	111
Eskenboom	112
Wereldesk	113
As 't vuur mie schaaidt	114
Vrede	115
't Leven	116
Bie verstaands verstek	117
Stof	118
Memento Mori	119
Elk	120
G.oud en K.woad	121
't Leven	122
't Gelok is as de rozen teer	123
Ver in zee	124
Hou laank *	125
't Leste woord	126
Woarhen	127
Stoere woorden	128

* tijdelijk niet opgenomen

VERANTWOORDEN

Derk Sibolt Hovinga (geb. 22 okt. 1909), boer van 1944 tot 1966, het in dizze bundel de oogst van zien aner laand verzoameld. Dat laand ligt in 't dichterschap. Nog op 't gymnoasium in Winschoot schreef e zien eerste gedicht, Roggemouer (1929), dat joaren loater in zien eerste bundel, Störm en Stilte, (Uitg. Ceres, Meppel, 1950) publiceerd is. De dichter volgde twij joar laank n studie in de klassieke lettern in Stad, moar de olderlieke boerderij in Oostwold (Oldambt) trok hom toch meer.

In 1960 verscheen zien twijde dichtbundel: Miemern in Twijduustern (Uitg. Van der Veen, Winschoot), bie gelegenthaid van zien vieftegste joardag.

In dizze, zien daarde bundel, het de dichter naast vrouge gedichten, dij gain stee vonden in eerdere bundels, de oogst van de leste joaren opnomen.

Verschaaiden van dizze gedichten wuiren al drókt in tiedschriften as 't moandblad Groningen, Dörp en Stad en 't Swieniegeltje en in 't zoaterdagnummer van de Winschoter Courant.

Winschoot, oktober 1968.